

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 14.606 van 1 oktober 2021
in de zaak A. 234.258/XIV-38.790

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Raan Colman
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Sint-Lievenslaan 172
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 9 augustus 2021, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 257.853 van 8 juli 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het dossier van de zaak is op 25 augustus 2021 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ is niet van toepassing op jurisdictionele beslissingen zoals het bestreden arrest. Dat een “redeneringsfout” zou zijn begaan, houdt alleszins niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de inhoud van het voornoemde artikel zou hebben geschonden.

Hetzelfde geldt *mutatis mutandis* voor de opgeworpen schending van “het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”, met dien verstande dat verzoeker zelfs niet aangeeft welk algemeen beginsel van behoorlijk bestuur hij bedoelt.

2. Waar verzoeker in het opschrift van het middel artikel “48bis” van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet) vermeldt, blijkt uit de uiteenzetting in het middel dat hij onbetwistbaar artikel 40bis van die wet bedoelt.

Deze bepaling heeft betrekking op aanvragen tot gezinshereniging doch het bestreden arrest heeft enkel betrekking op een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering. Uit geen enkel element uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat enig verblijfsrecht van verzoeker was erkend of dat hij een aanvraag tot gezinshereniging had ingediend zodat hij geen belang heeft bij zijn verwijzing naar artikel 40bis van de vreemdelingenwet. Verder wordt in het bestreden arrest enkel een feitelijke beoordeling gemaakt van het (gebrek aan) gezinsleven of beschermenswaardig privéleven, doch de Raad van State treedt als administratieve cassatierechter niet in de beoordeling van de zaak zelf.

3. Het enige middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 20 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op een oktober tweeduizend eenentwintig, door:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams